

Co se v mládí naučíš...

Blíží se váš velký den a chystáte se k chovateli pro vytoužené štěňátko? Nezapomeňte se při koupi nového kamaráda zeptat také na způsob péče o jeho srst a kůži.

Zodpovědný chovatel vám jistě velice rád poradí jak pečovat o psí kožich, jaké kartáče a hřebeny koupit a kdy případně začít se stříháním či trimováním.

V ideálním případě vám také názorně předvede jak česat, doporučí prověřenou kosmetiku a profesionální salon, kde vám s péčí o srst pomohou.

Přivykání na péči o srst

Štěňata je již od útlého věku třeba zvykat na pravidelnou péči o jejich srst. Od dvou měsíců, kdy si štěňátko donesete domů, pravidelně, nejlépe každý den, věnujte čas také česání a kartáčování. Musí si zvyknout a tuto proceduru začít považovat za samozřejmost, která bude patřit k jeho běžnému životu. Věřte, že je velká chyba

nechávat tento nácvik na později, kdy bude štěně starší nebo bude mít delší srst. Mohlo by se stát, že později bude pes reagovat utíkaním, oháněním se a kousáním kartáče, hřebene nebo i vaší ruky. Tak jak budete štěně vychovávat a učit například přivolání, je třeba ho vychovávat a zvykat i na česání a určitou manipulaci s jeho tělem. Máte-li tu mož-

nost, postavte malé nebo středně velké štěně na stůl, ideálně speciálně určený pro tento účel (velká plemena učte na zemi) a dejte mu vždy stejný povel, například „Stůj! Češeme!“ apod.

Začněte česat a zároveň vyžadujte, aby váš pes klidně stál a nechal si vzít do ruky a vyčesat postupně všechny čtyři tlapy, chytit se za čeníšek, učesat hlavu apod. Pokud sebou začne vrtět, sedne si nebo lehne, okamžitě ho znovu postavte, důrazně zopakujte povel a pokračujte v česání. Nikdy nepřestávejte česat, jestliže se po vás štěně ožene nebo začne bezdůvodně kvílet a kňučet. Pokud byste přestali, štěně by brzy zjistilo, že pokud spustí, vy přestanete, a příště by se tak snažilo vaši činnost přerušit. Začne-li tedy kvílet a ohánět se, přerušte tuto jeho nežádoucí činnost hlasitým a důrazným povelům Fúj! Nesmíš!, znovu ho postavte, dejte znovu povel „Češeme!“ a pokračujte. Drží-li štěně, pochvalte ho konejšivým hlasem a po chvilce odměňte pamlskem, aby si péči o svůj zevnějšek spojilo s něčím příjemným a v budoucnu bralo česání jako příjemný čas, kdy se mu jeho páníček věnuje. Vhodnou odměnou za trpělivost při česání může být i procházka nebo hra s jiným psem. Váš pejsek si tak česání spojí s něčím příjemným a příště se bude o to víc těšit.

Pes se může naučit při česání samozřejmě i ležet. Ideální je, aby uměl obojí, jak stát, tak ležet, ale pro psy, kteří se budou v budoucnu stříhat či trimovat, je stání v přirozeném postoji nutností.

Nelze ostříhat psa, který leží na stole a není zvyklý stát, nebo sebou kroutí jak žížala!

Nejenom že by výsledný stříh nebyl stejný na obou stranách psa a bez zubů, ale hlavně by mohlo dojít k poranění neklidného psa ostrými nůžkami.

Takový nácvik manipulace se psem se nám vyplatí také při ostatních procedurách, jako jsou otírání očí, čištění uší, vyndávání klíšťat apod. Pes prostě musí pochopit, že jeho tělo není jenom jeho a že pokud ho občas někdo zlehka chytí například za patku nebo čenich, nic se neděje a není to povel k panice ani agresivitě.

Kdy stříhat a koupat?

Ještě dnes mnohá kynologická publikace nedoporučuje koupat štěně dříve než v půl roce. Můj názor je takový (vycházím i ze zkušeností nasbíraných v zahraničí), že použijeme-li kvalitní šampon, ideálně určený pro štěňata, důkladně ho spláchneme, aniž by psovi nateklo do očí, nosu a uší (ty zacpeme kouskem vaty), a nenecháme-li ho prochladnout (k důkladné-

mu vysušení použijeme fén a štěně především v chladném počasí držíme v bytě, dokud neuschne, a i několik hodin poté), není nutno se koupání obávat ani u malých štěňat.

První koupel často předchází hlavně u kadeřavých plemen (bišonek, pudl) a některých teriérů (jorkšir, bedlington) prvnímu celému stříhání. Tak například u pudla většinou nejdříve ostříháme

„Štěňata je již od útlého věku třeba zvykat na pravidelnou péči o srst.“

zhruba ve dvou až třech měsících strojkem čeníšek a pacičky a ve věku čtyř až pěti měsíců celé tělo. Dnes velmi oblíbený jorkširský teriér ve věku zhruba tří měsíců potřebuje oholit špičky uší, aby nebyly zatěžovány dlouhou srstí a nepadaly dolů, může se také ostříhat před očima, ve slabinách a pod ocáskem a podle hustoty a kvality srsti a také v závislosti na ročním období pak kolem pátého měsíce věku celý (mám teď přirozeně na mysli jorkširy, kteří nebudou chodit na výstavu a majitelé je chtějí stříhat nakrátko).

Jiná situace je u teriérů, kteří se upravují trimováním. Tam je nutné vyčkat na správný okamžik, kdy štěněcí srst začne sama vypadávat, což bývá zhruba ve třech měsících. Má-li srst dobré dispozice, bude mít štěně pod vypadávající srstí už krátkou, ale pevnou srst. Přesný čas pro první stříhání nebo trimování jakéhokoliv plemene nelze přesně určit. Vždy závisí na kvalitě a dispozicích srsti daného jedince a klimatu. Obecně lze ovšem říct, že čím dříve začneme, tím lépe, protože odstraníme měkkou štěněcí srst a dáme prostor pro růst nové a kvalitnější.

Nezapomeňte také stříhat drápy a kontrolovat stav uší a především zvukovodů, jestli nedochází k zánětu. Drápy především u štěňat malých plemen rostou poměrně rychle a jsou velice ostré, takže je dobré je včas ostříhat, aby nedocházelo k bolestivému vytáčení přerostlého drápu nebo celého prstu.

Čím více se toho štěně v raném věku z oblasti péče o srst naučí, tím lépe: ne nadarmo se říká: co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš. *Romana Divišová*